

La veritat en política

Cosidó fa evident el potineig de la justícia a càrrec dels grans partits espanyols. Però si triessin els jutges qui els governa encara seria pitjor: el pecat és d'origen. Avui també són notícia les primàries de l'ANC, Ernest Maragall, la seguretat a Ciutat Vella, els Òscars, ERC i Puigdemont, la mort de Franco i Paco Ibáñez

Ignacio Cosidó va dir la veritat. En un xat intern de WhatsApp amb els seus companys del Senat, el veterà dirigent del PP, que va dirigir la policia amb Rajoy, no es va estar de res i va admetre que sí, que gràcies al pacte amb el PSOE seguirien controlant la sala penal del Tribunal Suprem (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167069/portaveu/pp/al/senat/assegura/controlaran/tribunal/1-o/des/darrere>) i que col·locaven al capdavant del poder judicial un home de la seva confiança, Manuel Marchena (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166597/manuel/marchena/conservador/ambicios/pilotar/poder/judicial>). Un president "excepcional" (i també molt conservador) que fa dies que ja estava clar que ocuparia el càrrec encara que s'havien de negociar els vocals que, en teoria, l'havien d'escollir malgrat la majoria "progressista" que sobre el paper ha de tenir el CGPJ. Les paraules de Cosidó van esvalotar el personal (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167080/indignacio/al/sobiranisme/esquerra/espanyola/paraule/s/cosido>). El més curiós, però, és que alguns es van escandalitzar perquè tractés d'aquesta manera, presentant-lo com a servil, el poder judicial. No perquè la seva imprudència deixés al descobert quina és la realitat del mercadeig partidista (i la seva posterior influència) en el govern dels jutges.

De fet, aquest és un dels assumptes que, de forma urgent, hauria d'abordar Espanya. La intervenció de la política està pensada per corregir el biaix dretà d'un poder judicial absolutament controlat per associacions de magistrats conservadores i que no va fer la transició. Deixar el control del govern dels jutges i la designació del membres de la cúpula en mans dels propis magistrats, com proposa el PP cada cop que se sent acorralat, seria només una forma efectiva de garantir que sempre fos molt més conservador que el Congrés i el Senat escollit pels ciutadans. Sobre Cosidó us aconsello llegir el perfil (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167129/ignacio/cosido/tot/passat/pp>) que n'ha escrit **Pep Martí**.

Les primàries republicanes. L'ANC no tira la tovallola i intenta encara que els grans partits se sumin a les primàries republicanes que impulsa amb Jordi Graupera, Demòcrates i Solidaritat. Per ara el ritme d'inscrits per votar és baix (poc més de 30.000 a tot el país) però compten que la campanya que llençarà en breu, amb una inversió de 150.000 euros, animi el personal i posi pressió als partits. ERC i la CUP no volen desdibuixar-se i, si de cas, accepten aliances que tinguin coherència ideològica a més de nacional i el món neoconvergent dubta, però la seva primera opció és un acord de despatxos amb ERC per presentar-se en coalició, com a mínim a Barcelona. L'ANC té molt difícil sumar complicitats (que en el cas de la capital els obligarien a més a variar sobre la marxa el reglament per integrar els partits) i si no ho aconsegueix els seus candidats es presentaran igual en un intent d'empènyer, també des dels ajuntaments, per la via unilateral. No hi ha unitat estratègia a l'independentisme i cadascú tiba cap a on creu que és més eficaç, com fa Elisenda Paluzie. Llegiu la informació (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166806/ultimatum/partits/150000/euros/fer/campanya/aixi/es/bolca/anc/primaries>) d'**Aida Morales**.

Els partits es mouen. On sí hi ha moviments és als partits i al Govern. Al PDECat segueixen prenent posició els dirigents del partit sobre si han d'encaixar o no i com amb la Crida que impulsa Carles Puigdemont. De l'escenari inicial d'absorció s'ha passat a un altre que es debat entre la

negociació per integrar-se en un nou espai polític o l'escissió. En les darreres hores s'han posicionat Marta Pascal, Josep Lluís Cleries i Montserrat Candini. **Oriol March** ho detalla (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167135/sectors/pdecat/eleven/to/contra/fusio/amb/crida/puigdemont>) . I al Govern avui serà el darrer consell executiu d'Ernest Maragall, que es dedicarà a la seva candidatura a Barcelona per ERC. Alfred Bosch assistirà divendres al darrer ple municipal i ocuparà el càrrec de conseller d'Exteriors. Ho explica (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167099>) **Joan Serra Carné**.

El debat de la seguretat. I a Barcelona, us ho hem explicat aquest cap de setmana (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166812/policia/no/sinonim/seguretat/debat/precampanya/barcelona>) , un dels debats de la campanya serà el de la seguretat. Avui el comissionat de Seguretat, Amadeu Recasens (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166921/amadeu/recasens/esquerra/tenir/model/prop/seguretat>) , presenta el nou dispositiu de Guàrdia Urbana a Ciutat Vella, on la delinqüència ha augmentat i la Generalitat ha promès més Mossos, tal com demanava Ada Colau. Sobre aquest assumpte us aconsello l'opinió del nostre cap de Política (<https://www.naciodigital.cat/opinio/18658/parlem/seguretat/barcelona>) , **Joan Serra Carné**. Sobre el debat de ciutat escriu (<https://www.naciodigital.cat/opinio/18662/ciutat/catalunya>) també el nostre articulista **Jordi Cabré**.

Els Òscars a la tele. TV3 presenta avui en societat la gran aposta d'aquesta temporada: *La nit dels Òscars*, amb Òscar Andreu i Òscar Dalmau, que han fet fortuna com a parella als micròfons de *RAC1* amb *La competència*. Tal com va avançar **NacióDigital** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/162134/oscar/andreu/oscar/dalmau/desembarquen/tv3/amb/la-te/show>) , el duet d'humoristes, cares conegudes pels espectadors fidels de la pública gràcies a espais com *El gran dictat* o *Està passant*, desembarquen plegats en una franja en què tradicionalment només han aconseguit triomfar les sèries. El programa s'emetrà els dijous a les 22:40h, arrossegant l'audiència del *Polònia*. Els ingredients, per ara, prometen: entrevistes, esquetxos humorístics i les pinzellades particulars d'Andreu i Dalmau. Aquest migdia, TV3 avança més detalls i si ens seguïu no us en perdreu cap!

Vist i llegit

La presidència de Donald Trump passarà a la història, entre molts altres motius, per la mala relació que té amb la premsa. Un dels tòtems del periodisme nord-americà, **Bobb Woodward**, retrata al llibre *Por. Trump a la Casa Blanca* múltiples escenes que ens expliquen com és el magnat de Nova York. Un president irat, volàtil i enfrontat als col·laboradors. *El País Semanal* publicava aquest cap de setmana un extracte del llibre (https://elpais.com/elpais/2018/11/13/eps/1542120539_987396.html) en el qual es descriu una reunió al Pentàgon que emmarca bé l'era Trump: esmena a la totalitat als seus predecessors, desconfiança cap als aliats, retrets entre membres del gabinet i intervencions contundents del president. El llibre de Woodward, un dels periodistes que va destapar el Watergate, arriba a les llibreries catalanes aquest divendres.

El passadís

La comissió del reglament és una manera que té Junts per Catalunya de mantenir viva la flama de la investidura de Carles Puigdemont (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167115/via/investir/puigdemont/es/reactiva/sense/consens/al/parlament>) , exiliat a Bèlgica i actualment sense poder exercir el vot al Parlament. Aquesta comissió es va reunir ahir per primera vegada i, del bloc independentista, només Albert Batet, portaveu de JxCat, va defensar la possibilitat d'una investidura a distància per entronitzar de nou el líder de la formació, cessat pel 155. ERC, soci de Govern, va citar múltiples factors com a elements necessaris de reforma aprofitant l'obertura del meló del reglament -igualtat de gènere,

---

modernització del funcionament de la cambra-, però **de Puigdemont no en va parlar. El seu diputat Gerard Gómez del Moral no en va dir ni piu.**

L'efemèride

Tal dia com avui de l'any 1975 moria, al llit i després d'una llarga agonia als 82 anys, el dictador espanyol **Francisco Franco**. La seva desaparició física va entronitzar com a cap de l'estat Joan Carles I, a qui ell havia triat com a successor i va donar peu a una Transició que no va trencar amb l'antic règim. Els seus dirigents van conservar privilegis i mai van pagar pels crims de la dictadura, que va arribar al poder el 1939 després d'un cop d'estat militar i tres anys de sagnant guerra que van precedir una forta repressió als vençuts. Franco va ser enterrat al Valle de los Caídos i no ha estat fins ara que el govern espanyol s'ha plantejat que el recinte -mantingut pel Patrimoni Nacional- deixi de ser un mausoleu feixista i el seu cos s'exhumi. Pot ser una raó de tot plegat la podem trobar en què el 2008 i un 58%! d'espanyols encara veia coses positives a la dictadura. Avui dia un 11% no veuria amb mals ulls un règim totalitari, segons detalla (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167138>) **Roger Tugás**. Aquest vespre Òmnium ha convocat un acte (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167131/omniun/homenatja/victimes/recorda/vigencia/franquisme>) a l'Estació de França per denunciar la pervivència del franquisme i homenatjar les víctimes.

L'aniversari

Per sort, però, no tots els espanyols i els catalans eren franquistes. I el món de la cultura va plantar cara. Els cantautors van ser dels més compromesos. Un d'ells va ser el valencià **Paco Ibáñez**, nascut avui fa 84 anys i que encara està en actiu. Fa poc més d'un any va actuar al Grec i Toni Vall va escriure aquesta crònica (<https://www.naciodigital.cat/noticia/137308/paco/ibanez/sempre/millor/mai>) . Compromès amb els valors democràtics i la pluralitat de l'Estat ha cantat també en català i basc i ha posat música a grans poetes com ara Federico García Lorca, Pablo Neruda o Miguel Hernández. La seva cançó més cèlebre és *A galopar. "Hasta enterrarlos en el mar"*, deia rabiosa. La podeu recuperar aquí (<https://www.youtube.com/watch?v=15JfnrqBqSI>) , on la va interpretar després que el poeta Rafael Alberti en llegís alguns versos en una actuació a Madrid el 1991.

Ferran Casas i Manresa
subdirector de NacióDigital

? (<http://www.naciodigital.cat/noticia/117667/13/octubre/veiem/tribunals/nou>)

Vols rebre El Despertador de **NacióDigital** cada matí al teu correu electrònic?

Fes clic aquí per subscriure't-hi (<http://www.naciodigital.cat/despertador>)